

HALADÁS

VASÜTI

SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkesztőség:

Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre 14— kor.
Fél évre 7— kor.
Negyed évre 3:50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a »Nemzeti balesetbiztosító részv. társ.«-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Uj bizalmi férfiak.

Miskolcz, 1904. márczius 5.

—ko— Megtartották tehát a miskolczi üzletvezetőség tisztviselői is a nagy értekezletet s a szombathelyi kartársak javaslata alapján egyhangu lelkesedéssel fogadták el az altisztek és szolgák részéről feljök nyújtott kezet s az uj helyzet alapján uj bizalmi férfiakat választottak.

Egygyé lettek!

Helyeslik ezt ma már azok is, a kik az egyesülésben eddig elvi akadályokat láttak, mert a helyzet a napról-napra ujabban és ujabban érkező sértő mellőzések után oda ért meg, hogy a vasutas nép nem nézhet már a szépség-*hibára*, mindig mélyebb és mélyebb a mozgalom gyökere, a mindennapi kenyér gondot okoz, elkeseríti, de a sértett önérzet és büszkeség tüzei, tette sarkalja.

Jogaik kiküzdésére országszerte egyesültek a szárnyaskerék fiai, de legyen ez az egyesülés őszinte és becsületes; ne csak az önző érdek kapcsolja a különböző osztályokat egymáshoz, hanem a kötelességérzet és az egymás iránti tisztelet is.

A megválasztott bizalmi férfiak holnap már utra indulnak, holnap lesz az első tűzpróba, melynek végét lélekzetet visszafojtva várja minden vasutas annyi ezer család.

Bár a kiválasztottak mind a vasutasok szabad választása és bizalma folytán nyerték megtisztelő megbízatásukat, mind közismert, kifogástalan jellemű emberek, mielőtt a harcba mennek, fogadják szívesen utravalóul a következőket:

Egy pillanatra se feledkezzenek meg arról, hogy ők a legszebb jutalomban, a szenvedő pályatársak teljes bizalmában részesültek, ők védik ott fenn az itthon maradtak aggódó ezreit.

Védjék testökkel, védjék lelkökkel!

Ne tántorítsa meg a bizottságot az ál-próféták mézes szavai, ne ragadja el helyes ítélőképességében, józan megfontolásában sem a kaczerkódó népszerűség — e czifra rongy, melyet az első utczai csavargó eb letéphet róla — de ne állítsa meg utjában a hatalmasok mosolya, esetleg fenyegetése sem, mert ő ott nem maga van, lelkében ezrek lelke egyesül, szavának ezerszeres sulya van!

De viszont ne ragadja el a harc heve, mert vele, az egyenlőtlen harcban, ezrek hullanak el...

Most pedig, midőn az egyesült bizottság alkotmányos fegyvereire az Isten áldását kérjük, a spártai anyával adjuk

át a *becsületes munka, hazafiság és a kötelességtudás* fényes vasából kovácsolt pajzsot s búcsúszóként kiáltjuk utánnok:

„Vagy ezzel — vagy ezen!”

* * *

A mozgalomról szóló tudósításaink alább következnek.

A Budapesten múlt hó 28-án tartott gyűlés, mely mintegy korrigálni akarta a multkor botránnyal végződött s az ügynek csak ártalmára vált gyűlést, komoly és méltóságos lefolyású volt, teljesen méltó a nagy czélhoz, melynek elérése végett összejött.

A Tattersal fődött esernokában, mely a gyűlés színhelye volt, mintegy hatezer vasutas jelent meg, akiknek ügye iránt való érdeklődésből eljött a gyűlésre *Batthyány Tivadar* gróf, *Smialovszky Valér* és *Nosz Gyula* országgyűlési képviselő is. A hatóság képviselőjében *Tóth Lajos X.* kerületi rendőrkapitány és *Császik Pál* fogalmazó jelent meg.

A gyűlést *Sarlay János*, a nyugati pálya-

TÁRCZA.

A vasutas.

*Ki az, ki kinos éjszakákon
Virraszt száz gond között,
Mikor mások szívébe álom
Nyugalma költözött?
Ki az, kit sulyos munka közben
Száz félelem gyötör?
S kit így ijeszt egy bus memento:
„Börtön vagy sirgödör!”*

*Ki az, ki ezrek éltit őrzi,
Milliónyi közvagyon?
S mint hős a harcban, más javáért
Vért, veritéket ont?
Ki az, ki élte tavaszán már
Elhervad, mint az agg?
A kötelesség vértanuja!
A munka rabja csak!*

*Ki az, ki földünk szent határin,
Mint tilalomfa áll?*

*S mint hű magyar, a hon javáért
Lelkes csatába száll?
Ki az, ki sulyos munka közben
Nyomorgni kénytelen?
És vért, vagyont kínál tenéked,
Áldott honszerelem!?*

*Ki az, kiben nagy, tiszta, hű szív
Oly résztvevőn dobog?
S ki hön kívánja, hogy a búsak
Legyenek boldogok?
Ki a koldusnak odaadja
Koldus filléreit!
Ki sanyarogva el nem fásul
S ha kell, áldoz, segít!*

*Ki az, kinek bús jajszavára
Visszhang sehol se zeng?
Némák maradnak **fönn az ormok**
S a völgyek **odalent.**
Ki az, kit megvesz zord magányán
A hidegség, a fagy?
Ki a hazának páriája?...
— **Vasutas — ez te vagy!***

udvar helyettes főnöke nyitotta meg mint korelnök, akinek ajánlatára elnökül *Justh* Ferenc főmérnököt választották meg.

A fizetésrendezés kérdésének előadója *Turcsányi* Pál volt, ki javasolja, hogy az 1901-iki emlékiratot kiegészítve az altisztek és szolgák emlékirataival, ajánlják ismételten az intézőség jóakarátába, kérve a bennük, foglaltaknak életbeléptetését.

A gyűlés az előadó javaslatát egyhangulag elfogadta.

Ezt követőleg *Breuer* Ferenc hivatalnok indítványozta, hogy az 58 köteleességet és ezzel szemben mindössze három jogot tartalmazó s ma már teljesen elavult szolgálati rendtartás aként dolgoztassák át, hogy az összes alkalmazottakra rendszeres, évhez kötött előléptetés legyen biztosítva. Legyen két osztály. Az egyikben legyenek a nagyobb képzettséggel rendelkezők, akik szabadon léphessenek elő, de ne gátolhassák a másik osztályban levők előmenetelét. Azonkívül legyen meg minden vasutasnak a maga évi szabadsága, végül pedig, töröltesék az a pont, hogy abban az esetben, ha a személyzet csökkentése válik szükségessé, bárkit elbocsáthassanak.

Nickl Ferencz főkalauz mindenben csatlakozott az előadó javaslatához.

A gyűlés ezután elfogadta az előadó előterjesztéseit.

Az ideiglenes alkalmazottak és a kezelők helyzetét *Sümeği* Imre előadó ecsetelte. Ezek számára külön nyugbérintézményt követel, és azt, hogy bizonyos időn belül joguk legyen a kineveztetésre. A díjnokokon oly módon kíván segíteni, hogy a díjnoki állás csak átmeneti legyen a kezelőtiszti vagy altiszti álláshoz.

Ezután felolvasták a gyűlésen *Ludwich* Gyula elnöknek a gyűléshez intézett levelét, a mely lelkes hatást keltett.

A gyűlés végül hódolatteljes hangon tartott, de komoly és határozott irányu távirati üdvözlöt menesztett a királyhoz, ezt követőleg pedig a kijelölő bizottságot választották meg, a mely az igazgatóság, a jobbpárti és a balpárti üzletvezetőség részéről 12—12 hivatalnokot, 8—8 altiszte, 8—8 szolgát jelölt a szervező bizottságba. A jelölteket a nagygyűlés egyhangulag megválasztotta.

*

A keleti pályaudvaron e hó 2-án a helyi bizottságok kiküldöttei tartottak gyűlést, a

Színész-szerelem.

— A „Haladás” számára írta: *Közzei* Endre. —

A színház előcsarnokában néhány fájlódó cseléd ácsorgott, a kiknek arcát vörösre csipte ki a hideg s ugyancsak toporzékoltak, hogy valami kis melegség szálljon a lábukba. Nem volt már világosság sem. Csak egy felig lehuzott láng pislákol, ide oda lobogva, mikor a szél besüvített a nyitott ajtókon.

A szerelmes színész nyakig beburkolva sietett le a lépcsőkön. Nem nézett se jobbra, se balra, csak indult egyenesen ki a szegfü-utca felé. Érezte, hogy nyugtalanul dobog a szíve s módfelett izgatott volt, mintha valami különös előérzet gyötörte volna. Rosszul érezte magát.

— Ejj, talán csak nem lett hűtlen? Talán csak nem csalt meg? . . . Hahaha! Balga vagyok. Hogy is gondolhatok ilyet! Hiszen alig néhány órája, hogy utoljára láttam. Akkor még az enyém volt szívvel-lélekkel . . . Nem, nem! Talán beteg lett, azért nem jött el. Bizonyosan . . . bizonyosan . . .

Meggyorsította lépéseit. Különös. Minél közelebb ért ahhoz az alacsony sárga házhoz, annál jobban erőt vett rajta a gyöngeség. Mintha kiment volna a tagjaiból minden erő. A kapunál csaknem összeesett.

— Nem értem, nem értem, — mormogta. Talán kimerített a szerep. Meglehet. De az. Más semmi.

A kilincsre tette a kezét. Megnyomta. Az ajtó be volt zárva.

— Hogyan?! Bezárva! Ez nem volt szokása eddig. Anna!

Bezörgetett. Semmi nesz. Csak a szél süvöltött el mellette s durván arczába dobott egy csomó fagyos havat.

— Anna, Anna! . . .

Erősen megrázta a kaput. Egy lelek se. Most már gyanakodni kezdett. Valjon mi lehet az oka? Mi történhetett? Mert kell valaminek lenni a dologban. Hiszen másszor nyitva hagyta a kaput. Vagy talán elálmosodott? És lefeküdt? Bizonyosan. Aztán megszállta szemeit az alom s most nem tud felébredni . . .

— Edes, edes kis bogaram. Hát alszol? Álmodol, ugy-e? És nem tudsz róla semmit, hogy a te hű Zoltánod künn a téli fagyban virraszt álmaid fölött.

Oda ment az ablakhoz.

Halvány fény szűrődött ki a téli éjszakába a sűrű függöny hasadékain. Hát nem alszik . . . Micsoda?! Anna, te fönn vagy? Anna te hallod az én zörgetésemet? Es még sincs semmi felelet! No, várj!

Megzörgette az ablakot.

Egy hang se.

A fülét odanyomta a hideg, fagyos üvegtáblához és hallgatózni kezdett. Bizonytalan neszt

melyen a vezető szerepet a szombathelyi bizottság kiküldöttei vitték, miután a szombathelyi üzletvezetőség volt az újabb mozgalom kezdeményezője.

Elnök *Jalovetzky* Vilmos főellenőr, előadó *Földessy* Ödön, jegyző pedig *Breuer* Ferencz hivatalnokok lettek.

Napirend előtt *Botka* Attila titkár (Miskolcz) indítványt tett arra, hogy egy-két lapban az elnök ellen intézett támadásokat utasítsák vissza. Az indítványt azzal fogadták el, hogy ebben a tekintetben a nagygyűlés elé tartják fel a tiltakozást, a mely így sokkal imponansabb és ünnepélyesebb lesz.

Elhatározták ezután, hogy márczius 6-án Budapesten nagy bizottsági gyűlés lesz, melyre a sajtó is meghívatik.

Határozatba ment tovább, hogy a mozgalom vezetősége a miniszterelnökhöz, kereskedelmi és pénzügyminiszterhez, valamint a képviselőház elnökeihez 40 tagu küldött séget fog meneszteni, a melynek tagjai a helyi bizottságok 2—2 hivatalnokából, 1—1 altisztjéből és 1—1 szolgájából fog állani.

A zágrábi és szegedi üzletvezetőség kiküldöttei indítványt tettek arra nézve, hogy

miután ezen két üzletvezetőség területén beosztott alkalmazottak gyermekeiket a nemzetiségek miatt csak nagy anyagi áldozattal tudják magyar szellemben neveltetni, részükre nevelési pótlék állapíttassék meg.

Indítvány tételét végül arra is, hogy a nyugdíj 20% a lakkér ezimen engedélyeztessék a nyugdíjas alkalmazottaknak.

Ezzel a gyűlés véget ért.

*

Márczius hó 3-án délután tartotta meg a miskolczi üzletvezetőség központjának és vonalának tisztikara nagygyűlését a fizetésrendezési mozgalomhoz való csatlakozás tárgyában a Miskolcz-tiszai pályaudvaron levő műhelyi étteremben, melyen közel ötszázan vettek részt.

Ezen nagygyűlést megelőzőleg a még 1901. évben megválasztott 17-es bizottság délután 1/4 órakor a tiszai pályaudvar oktató termében utolsó értekezletét tartotta Rév Ödön felügyelő elnöklété alatt.

Ezen az értekezleten bemutatta Cse.nák István előadó a szombathelyi mozgalmi bizottság átiratát, melyben a miskolczi üzletvezetőség tisztikarát is felhívja, hogy az altisztekkel és szolgákkal egyesülve, ujult erővel indítsa meg és folytassa a küzdelmet a cél eléréséig. Azután vázolta az előadó a mozgalom eddigi történetét s felemlítette,

vél kienni, amely hasonlít a titkolódzó suttogáshoz. Vagy csak képzelődött? Nem, nem. Most meg zörgés hangzott ki belülről. Aztán kialudt a lámpa fénye és egyszerre ijesztően sötét lett.

A színész most már tisztában volt a helyzettel. Annánál valaki van. Nincs egyedül.

— Ej, mindjárt meglássuk, hogy állunk.

Fölemelte az öklét, hogy beüti az ablakot. Akkor hirtelen mást gondolt. Hátha nincs igaz? Kár elhamarkodni a dolgot, mert esetleg komoly következménye lehet. Gondolkozni kezdett. Józan-ságot akart magára erőltetni.

— Majd másképp jövök a nyomára. Itt fogok várni reggelig, — ha kell, napokig és szemügyre veszek minden embert, aki elhagyja ezt a házat, de meg kell tudnom a valót.

Sétálni kezdett a keményre fagyott uton fel és alá. Hideg borzongatta az egész testét, de nem sokat gondolt vele. Az eset izgatottá tette, visszaadta az erejét is. Végtelen kitartást érzett magában, úgy, hogy szembe szállott volna akár-mivel.

Elmulott egy óra. Akkor lassan, csöndesen kinyílt a kapuajtó. Vigyázott nagyon, a ki jött ki rajta, hogy nagy zajt ne üssön, de a kapu befagyott sarkai ugyancsak csikorogtak. A színész a szomszéd ház kapu bejárásánál óvatosan meghúzódott és lesett a távozó sötét alak után. A

szél hosszan röpitette utána a nagy szárnyas kabátját, de nem tudta felismerni, hogy ki volt.

Mikor elhalt a lépések kopogása is, mint a rabló zsákmányára, úgy rohant oda a színész keserves fájdalmában az Anna lakása elé. Az ajtót durván belökte és azzal a határozott szándékkal lépett be arra a nagyon is jól ismert udvarra, hogy nevéen fogja nevezni azt a hűtlen ezéda teremtést és szakít vele. Lángoló haragja azonban lejjebb hagyott, mikor a leány ágya előtt állott.

— Zoltán? Te vagy az?

— Én!

— Ilyenkor? Hát hol jártál?

A színész egyszerre nagyon gyöngé lett, mikor oda vészett tekintete a hófehér karokra és a csipke ing lassu hullámzására, mely ingerlő csábval hatott reá. Ott feküdt előtte egy leány. És ez az övé. Egészen. Meglányult a szíve s szerelmének lángjában felolvadt a harag. Szelid, kérlelő hangon felelt:

— Rossz vagyok, kicsikém. A helyett, hogy haza mentem volna lefeküdni, a zene bevonzott egy kávéházba és ott voltam mostanáig.

— Csunya, hát szabad az? Mi? Miért nem jött inkább hozzám? Ugy untam magamat.

— Igazán? Oda ült az ágy szélére... De Anna, én úgy láttam, hogy — —

— Nos?

hogy a 17-es bizottság február 17-én ülést tartott, melyen, mivel addig az altisztek és szolgák értekezletet nem tartottak, elhatározta, hogy csatlakozik a mozgalomhoz, felkarolva az altisztek és szolgák ügyét is. — Majd előadta, hogy időközben február 27-én az üzletvezetőség altisztjei és szolgálai megtartották gyűléseiket, melyen elhatározták, hogy a hivatalnokokkal egyesülve óhajtanak a mozgalomban résztvenni és e célból 8 delegátust választottak, kiknek nevét már mult számunkban közöltük.

Ennélfogva az előadó ajánlja a bizottságnak, hogy az egyesülés kimondását javasolja a nagygyűlésnek, a mi, ha elfogadást nyert, a bizottság adja be lemondását mert az egyesült mozgalom részére új hivatalnoki bizottság lesz választandó. Ezt a bizottság egyhangulag elfogadta.

Azután közölte az előadó, hogy a szombathelyi bizottság elnöke az összes bizottságok elnökeit márczius hó 2-ára értekezletre hívta Budapestre. Miután azonban az elnök elfoglaltsága miatt Budapestre nem mehetett, Bottka Attila s. titkár bizottsági tag kéretett fel, ki e megbízást a legnagyobb szíveséggel vállalta el, miért is a bizottság köszönetének nyilvánítása mellett felkérte őt a budapesti értekezleten történetek előadására.

Bottka Attila előadta, hogy a budapesti értekezleten megjelentek elhatározták, hogy márczius 6-án délután 3 órakor Budapest

— Hogy volt nálad valaki.

— Nyomorult! Ilyet föltételezni! Vagy kételkedik bennem? Hiszen ugys tudom, hogy sohas szeretett. De nem tartozik vele. Ha nem hisz, hát menjen tőlem. Ne is lássam többet soha...

A színészben feltámadt az önérzete. Fölállott és indult az ajtó felé. A lány meg befordult a fal felé, mintha aludni akarna.

Még sem tudott elmenni. Az ajtótól visszafordult, oda rohant a lányhoz és ráborult arra a forró puha tétére.

— Annám, bocsáss meg, hiszek neked.

Pedig nem mondott igazat, mert lelkeben ott hánykolódott a kételkedés ördöge. — De hát mit tehetett róla, hogy olyan nagyon, nagyon szerette azt a bűnös leányt...

A majsztram halála.

Ur (a suszterinashoz): A majsztram hirtelen halt meg?

Inas: Hirtelen a szegény! A szíve és az ökle egyszerre szünetet venni.

Fogas dicséret.

Kritikus: Nagyságos asszonyom, könyve, amelyet a házasság ellen írt, nagyon érdekes.

Író: Igen, igen! A férjemnek is nagyon tetszik.

keleti pályaudvar tanácskozó termében országos bizottsági nagygyűlést fognak tartani, melyen a vezetést már az újabb mozgalom megindításáért való hálából és elismerésből a szombathelyi üzletvezetőség bizottságának engedik át s ennek elnöke, Földessy Ödön fogja vezetni az országos hivatalnoki altisztjei és szolgálai bizottsági nagygyűlést. Közölte egyúttal azt is, hogy ezen a gyűlésen kizárólag az egyes bizottságok elnökei által kiállított igazolványokkal ellátott bizottsági tagok vehetnek részt; közölte egyúttal azt is, hogy ezen értekezleten történt megbeszélés alapján az országos bizottsági ülésen javaslat fog tétetni az iránt is, hogy eltérőleg a memorandumtól, a hivatalnokok alapfizetése 2000 koronában, az altiszteké 1200 koronában, a szolgáké 800 koronában állapittassék meg, mert az új rendezés szerint a posta alkalmazottak is ily alapfizetéssel bírnak.

Azután közölte még, hogy elhatározta ezen értekezlet még azt is, hogy az országos bizottsági ülés utáni napon, vagyis márczius 7-én egy, a 9 üzletvezetőség és az igazgatóság bizottságaiból egyenként két hivatalnok, egy altiszt és egy szolgából, tehát összesen 40 tagból álló küldöttséget meneszt a kormányelnök, a kereskedelmi és pénzügyminiszterhez, a két házelnökhöz, a pártelnökhöz, az „Otthon“ írók és művészek köréhez és a budapesti újságírók egyesületéhez. Az elfogadások kieszközlésére a küldöttség Vázsonyi Vilmos, gr. Batthyány Tivadar, Vörös László, Dobieczy Lajos képviselőket kéri fel, de a küldöttségek maguk vonulnak a fogadtatásokra és saját szónokuk adja elő kívánságukat.

Ezek után a régi 17-es bizottság ülése véget ért s a résztvevők egyesülve az összegyűlt tisztikarral, átvonultak a nagygyűlésre a műhelyi étterembe.

A nagygyűlést egy sajnálatos incidens előzte meg, mely azóta ugyan reperáva lett, de izgatottságra adott alkalmat.

Ugyanis az altisztek közül néhányan nem jól értelmezve a tisztikar gyűlését összehívó meghívót, megjelentek a gyűlésen.

A régi bizottság előadója a gyűlés megkezdése előtt felkérte mindazokat, a kik a tisztikarhoz nem tartoznak, hogy a termet elhagyni sziveskedjenek.

Tette ezt pedig egyedül azért, mert a gyűlés ép a felett készült határozni, hogy a tisztikar a mozgalomban az altisztek és szolgákkal egyesülve vegyen részt és bárha előrelátható is volt a határozat eredménye, mégis történhetek volna esetleg oly felszólamlások is, melyek a tisztikarhoz nem tartozókat kellemesen nem érintette volna. Ezért és csakis ezért történt a felszólamlás, megengedjük, hogy a kinyilatkoztatás formája a sietségben nem volt szerencsésen

megoldva s hogy nem volt teljes, amennyiben az előadó elfeledte felemlíteni, hogy az említett határozat után bárki részt vehet a gyűlésen, de hogy csakis az elmondottakat czélozta a kinyilatkoztatás és hogy távol állott minden sértési, vagy megbántási szándék, arra teljes garantiát nyújt Csernák István egyénisége, ki eddig is a mozgalom legbuzgóbb és legrégebb zászlóvivői közé tartozott, ki egyenlő buzgalommal karolta fel mindig úgy a hivatalnokok, mint altisztek és szolgák érdekeit.

Ezután kezdetét vette a nagygyűlés, melyen Rév Ödön elnök ismertette mindazokat, amelyeket a régi 17-es bizottság ülésénél elmondottunk s miután a nagygyűlés egyhangu lelkesedéssel mondogatta ki, hogy az altisztek és szolgákkal együttesen harezol kívánságainak eléréseért, az elnök es a régi 17-es bizottság letette mndátumát s egyuttal kor-elnök választását ajánlotta.

Az elnök kijelentése után Banovits László s. titkár állott fel és ajánlotta a gyűlésnek, hogy korelnök helyett azonnal válaszon elnököt és elnökünk legyen a jövőben az a férfi, a ki eddig is lankadatlan buzgalommal s fáradtsággal töltötte be a tisztet s ezáltal csak köszönetünket s elismerésünket érdemelte ki. E férfi Rév Ödön felügyelő.

A gyűlés erre Rév Ödönt lelkes éljenzés közt újra elnökké választotta.

Elnök megköszönvén a bizalmat, kéri a gyűlést, hogy az ő támogatására 2 alelnök, 1 előadó s 16 tagból és 4 póttagból álló bizottságot válaszon, akik az altisztek s a szolgák delegáltjaival együttműködjenek.

Erre Zsvikovits Antal ellenőr állott fel és a következőket ajánlotta megválasztásra: alelnökök: Adamkovits Sándor és Bottka Attila, előadó: Csernák István, bizottsági tagok: Papik Sándor, Gál Károly, Oroszlányi László, Banovits László, Sz. Nagy Zoltán, Veszely Vincze, Schultz Károly, Csorba József, Küstel Olivér, Baer Ernő, Franyeczky János, Nádor Benő, Balog Ármin, Stiglitz Frigyes, Auer Lajos, Hauser Ernő. Póttagok: Encz Alajos, Scholtz József, Lieszkovszky Kálmán, Lukács Ede. A gyűlés egyhangulag helybenhagyta a névsort.

Ezek után Csernák István előadó kérte a nagygyűlést, hatalmazza fel a bizottságot, hogy tárgyalásainak rendjét maga állapítsa meg, közölte, hogy az 1901-ben a mozgalom czéljaira összegyűlt 514 koronából a kiadások fedezése után még 102 korona maradt rendelkezésre s indítványozta, hogy a gyűlés Schultz Károlyt köszönetének kifejezése mellett újból válassza pénztárnokká, hatalmazza fel a bizottságot, hogy a különböző gyűlésekre kiküldötteknek kívánatra napidíjat adhasson és e czélból, ha a meglévő összeg nem volna elég, az alkalmazottakat a mozgalom czéljaira mérsékelt anyagi ál-

dozatokra szólíthassa fel. Mindez elfogadást nyert. Majd Bottka Attila s titkár ismertette budapesti kiküldetését s ott szerzett értesüléseit.

Végül az elnök a megválasztott bizottságot a budapesti országos bizottsági gyűlésen való részvétel ügyében 4-én délután 4 órára gyűlésre hívta össze s ezzel a nagygyűlés, több felszólamlás nem történvén, véget ért.

Márczius 4-én délután 4 órakor volt Miskolczi tiszai pályaudvar oktató szobájában a közös hivatalnoki, altiszti és szolgálai bizottság első ülése, ezen Csernák István előadó kimagyarázta a nagygyűlés előtt tett s már ismertett nyilatkozatát, a mivel teljesen eloszlatta a félreértést, majd az elnök indítványára a bizottság kimondotta, hogy az 1901. évben kiadott memorandumban foglaltakhoz tartja magát, még a fizetési fokok tekintetében is és a 2000 koronás alapfizetéstől, illetve a postaalkalmazottakkal egyenlő fizetési fokoktól eltekinteni kíván és pedig azért, mert ha a postások fizetési módja szerint történnék a rendezés, igaz, hogy 2000 korona volna az alapfizetés, de itt azután 4 év a postások várakozási ideje, 2200 koronáról pedig tovább csakis oly arányban mehetnek előre, a mint a felsőbb fokokban üresedés áll be; ennél 1600 kor. alapfizetés és az ott megállapított várakozási idők mellett kedvezőbb a memorandum, mely 4400 koronáig biztosítja az előmenetelt; az altisztek és szolgák fizetési fokozata és előmenetele is kellően biztosítva van a memorandumban.

Csernák István előadó felolvassa a távirások memorandumát, melyben nehéz szolgálatakat említve fel, kéri, hogy a rendezés alkalmával előmenetelük olyképp szabályoztassék, hogy 1400 koronán túl is léphessenek elő. A bizottság ajánlani fogja márcz. 6-iki országos értekezleten, hogy a távirások az első rangfokozatba is léphessenek elő. Ugyancsak méltányosságból a kocsirendezők és munkavezető öröknek a szolgálai II ik rangfokozatba leendő felvételét fogják ajánlani.

Majd elhatározta a bizottság, hogy a márcz. 6-iki gyűlésen teljes számban vesz részt s hétfőn, márcz. 7-én, a küldöttségekben Rév Ödön elnökkal, Csernák István előadóval, Moravec Venczel főkalauzzal és I. Kiss János váltóórrel képviselteti magát s kívánatra a Budapestre felmenő hivatalnok tagoknak 6 kor., az altiszt és szolgálai tagoknak 4 korona napidíjat ad költségeik fedezésére.

Ezek után az ülés az elnök lelkes éljenzése között véget ért.

Sok kitartást és buzgalmat kívánunk a bizottságnak s kérjük őket, hogy a küzdelem lankadatlanul és erélylyel folytassák mindaddig, míg a kitűzött czél el lesz érve.

IRODALOM.

Altishti vizsgára készülők kézi könyve.

Az altishti vizsgára készülő vasuti alkalmazottak használatára a „Haladás” kiadásában legközelebb egy teljesen kimerítő és könnyen áttekinthető kézi könyv fog megjelenni, a mely az eddig közkézen forgott hasonló kézi könyvek hiányaival számolva, minden tekintetben célszerű és hasznos tankönyvet fog nyújtani az érdeklődőknek. Midőn a könyvre már előre is felhívjuk az altishti vizsgára készülők figyelmét, egyúttal megjegyezzük, hogy annak ára oly összegben fog megszabotni, hogy azt bárki is anyagi áldozat nélkül megszerezhesse.

A könyv megjelenésének idejét olvasóinkkal közölni fogjuk.

A vasutas felelőssége.

Márczius 5.

(—s—ó) Senki síncs, a kinek hivatalos működése közben annyira szabályok közé lenne szoritva minden mozdulata, mint a vasutasnak.

Utasítások, szabályzatok állapítják meg teendőinek legkisebb részletét is.

Nem kételkedik senki abban, hogy — tekintve a vasuti szolgálat fontosságát s azokat a kiszámíthatlan következményeket, melyek a szolgálat nem eléggé elővigyázó ellátásából, esetleg még egy kis mulasztásból is származhatnak — tényleg szükséges az, hogy a szolgálat ellátása szabályok által állapíttassék meg kisebb részleteiben is, mert igen veszedelmes volna, ha az eljárás, habár részben is, a szolgálattevők szabad belátására bízották. A sok szabály, amely a vasutast körülveszi, egyúttal ugyanannyiszor egy szerszám felelősséget is ró reá azok betartásáért s elmulasztásuk következményeiért.

Az utasítások minden lapján ugyyszólván külön is hangsúlyozva van ez a felelősség s a büntető törvénykönyvben is megfelelően gondoskodva van arról, hogy a szegény vasutast minden legkisebb tévedéseért elővehesse a bíróság is.

Ennek is úgy kell azonban lennie, mert emberek élete s vagyona van állandóan a szolgálatban álló vasutasra bízva.

Ha azonban mindez jól van így, mert tényleg szükséges, hogy így legyen, minden tekintetben gondoskodni kellene arról is, hogy azt a nagy

felelősséget, a mely folyton vállaira nehezedik, elbírja is az a szegény vasuti alkalmazott, azaz olyképp kell a szolgálati időket, a teendők mértékét elosztani, hogy mindenki kipihenve, friss erővel lássa el szolgálatát s csak annyi teendő legyen mindegyikre reá bízva, a mennyinek nyugodt, pontos elvégzésére egy átlagos munkabíró képességgel bíró ember ereje elegendő.

Mert bizony e tekintetben még sok kívánni való van, habár némi részben javult is a helyzet, amennyiben nagyobb állomások forgalmi és tolatási szolgálatánál a 24 órás szolgálatot már régebben megszüntették.

A 24 órás szolgálatot azonban teljesen törölni kellene, mert az még a legkönnyebb szolgálati teendők és a legkedvezőbb viszonyok között is túlságos nagy teher s annyira elcsigázza úgy a testi, mint a szellemi erőket, hogy a szolgálat utolsó óráiban már csak mintegy gépiesen végezi teendőit az illető s ez az állapota bizony már nem bírja el azt a nagy felelősséget, amely rajta nyugszik.

A teendőkkel való túlhalmozás is lehetetlenné teszi azt, hogy annak a sok felelősségnek megfeleljen az illető alkalmazott, mert mindegyik teendőit nem bírja úgy ellátni, ahogy kell, ebben is meg kell tehát tartani a mértéket.

A viszonyok gyökeres változása szükséges még ahhoz, hogy a most uralkodó bajok megszűnjenek.

Arról ne is beszéljünk, hogy azzal a nagy felelősséggel milyen arányban áll a rekompenzáció, amelynek pedig legalább is megfelelőnek kell lennie.

Várunk mindig és reméljük a viszonyok javulását, mert nem tudjuk elgondolni azt, hogy miniszterünk s az államvasutak vezetősége, kik ezeket a bajokat mind ismerik, elvégre is ne tennének meg minden módjukban állót arra, hogy helyzetünkön segítsenek.

A zólyomi temetkezési egyesület közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Márcz. 5.

A zólyomi alkalmazottak temetkezési egyesülete folyó évi február hó 28-án tartotta meg évi közgyűlését.

A közgyűlésen a miskolczi üzletvezetőséget Szűts Jenő fogalmazó képviselte, azonkívül jelen voltak Olah Gábor állomásfőnök, Havas Dávid fűtőház főnök és Adler Manó szertár főnök.

A közgyűlést a megjelentek üdvözlésével Pásztor Lajos elnök megnyitván, felkérte Rómer Alfréd titkárt, hogy a legutóbbi választmányi ülés jegyzőkönyvét olvassa fel. Ennek megtörténte után a számvizsgálók jelentését a közgyűlés tudomásul vette s ennek alapján a felmentvényt megadta.

Határozott ezután a közgyűlés az alapszabályok tervezett módosítása felett is, mely szerint az igazgatóság rendelete értelmében az alapszabályok a biztosítási technika alapján lennének átdolgozandók.

Többek hozzá szólása után határozatba ment, hogy miután ez az átdolgozás az egyletnek tetemes költségébe kerülne s esetleg még sem válna be, — ennél fogva az alapszabályok módosításától eltekintenek, annyival is inkább, mert a mostani helyzettel a tagok általánosságban meg vannak elégedve.

Több segélyezési kérvény elintézése után Pásztor Lajos elnök a tag járulékok felemelésére tett indítványt, azzal indokolván azt meg, hogy az által az egylet tetemes töke megtakarítást érhetne el, miután a nagyobb fizetésekkel szemben a most életben levő kisebb kifizetések továbbra is megmaradnának.

A közgyűlés azonban az üzletvezetőség képviselőjének felszólalása értelmében az indítványt levette a napirendről, mert az alapszabály módosítást kívánna s mint kiváló fontossággal bíró indítvány azért sem tárgyalható, mert a közgyűlési meghívón előre nem volt jelezve.

Hasonló sorsban részesült a választmányi tagok számának felemelésére nézve tett indítvány is.

Miután egyéb tárgy nem volt, elnök a közgyűlést bezárta.

Nem mulaszthatjuk el dicsérőleg megemlékezni a gyűlés szép és nyugodt lefolyásáról, a mely első sorban az elnök tapintatos vezetésének volt tulajdonítható.

HETI KRÓNIKA.

Kivel megosztottuk mélységes nagy gyászát, Mely nemrég lesújtá hieit, a házát,
Arról szól az ének s mintha borus égen
Egy rejtett napsugár felcsillan félenken,
Bánatunkon által mosoly fénye reszket
Hisz' József főherczeg hetvenegy éves lett.

Egy rövidke hír csak s szívünk úgy megdobban
Holttá nyilváníták az elmult napokban
Andrét a léghajóst, pedig hátha él még
S perzseli a vágy és űzi a reménység...
Fehér mezői a titkos jég-orzágnak,
Kishitüre nem, csak Ikarusra várnak...

Merészség, szép erény, magasztos fogalom
Ugy, hogy ódát zenghet gyalogjáró dalom
Három jómadárról; ez oszt' a kurázi,
A vácsi fegyházba törtek be. Egy bácsi
Nagy bajszú, szuronyos, ám megcsipte őket,
S a triumvirátus most dutyiba' bóghet.

Ujra kezdi Páris az elesélt nótát,
Dreyfus ügyének a nagy revizióját.
Az undok pocsolya egyszer már befagyott,
Nem büzlött. Most vágnak léket rajta, nagyot...
Sakál módra ordít a nagyképük lapja
S uj illatot áraszt a mocsár iszapja...

Przemyslben minap elfogtak egy kemet.
Találtak nála sok rajtot és fényképet.
Neve Kaczor András városi rajzoló.
A vád komoly, csinyje egy cseppet sem bohó...
Fogságban ül immár s nagyon le van verve
Kár, hogy magyar ember adja magát erre.

Sistereg már, forr már a mozgalom habja
Nagy tespedés után az egeket csapja...
Kiáltó nyomorunk egy zászlót lobogtat
Melynél gondolatunk, szívünk egybe forrhat...
Legyen is áldott e polgári fölkeles
S várva-várt gyümölese: **fizetésrendezés.**

Passe-partout.

HIREK.

* **Esküvő.** Tauber Bernát f. hó 8-án, kedden délután 4 órakor tartja esküvőjét Stubnya-fürdőn Nagy Márton államvasuti ellenőr, Stubnya állomás köztisztjeletben álló főnökének bájos és művelt leányával, Gizellával.

Teljes boldogságot kívánunk az új párnak!

Jubiláló állomásfőnök. A gombosi állomás és kompátkelési alkalmazottak szépen ünnepték meg főnöküknek, Hernádi Márton máv. főellenőr állomásfőnöknek állomásfőnöki és Gomboson való tartózkodásának huszonöt éves jubileumát, mely alkalommal értékes serleget nyújtottak át. Este száz teritékü bankett volt, melyen nemcsak a vasut, hanem az egész környék képviselve volt.

* **Himen.** Harisch Gábor, miskolci távirász, nőül vette Komár Jolán kisasszonyt. — Vincze Ferencz, miskolci kocsimester február hó 13-án tartotta esküvőjét Somossy Julianna kisasszonnyal.

* **Házasság.** *Hamar* Lajos, Bánócz állomáson beosztott forgalmi díjnok nőül vette *Dudás* Mária Juliánna kisasszonyt.

* **Halálozás.** *Levandovszky* Béla II. Miskolcson beosztott főkalauz kis leánya meghalt. Temetése nagy részvét mellett ment végbe.

* **Baleset.** A Kőbányai-ut 23. számú államvasuti gépgyárban egy lejtőn megszaladt lokomotív elütötte *Pozsgai* Sándor huszonnyolcz éves gyári munkást. Életveszélyes sérüléssel vitték a Rókus-kórházba.

* **A pozsony—bécsi villamos vasut.** A magyar kereskedelem érdekeit mélyen sértő pozsony—bécsi villamos vasutat mégis kiépítik az érdekeltek. Magyar részről semmiféle akadályt nem gördítettek a vállalkozás sima lebonyolítása elé, az osztrákok pedig sietnek minden lehető kedvezményt megadni a vállalkozóknak. Az osztrák pénzügyminiszter jóváhagyta az 1903. júliusban a vasut finanszírozása tárgyában benyújtott tervezetet, illetve a kötvények kibocsátását engedélyezte.

* **Elgazolás.** A nyugoti pályaudvaron a 3297. számú lokomotív elgázolta *Stiasny* Pál harmincz éves kocsitolót, a ki még a helyszínén meghalt. Holttestét a törvényszéki orvostani intézetbe vitték.

* **Lopás a pályaudvaron.** *Putnoki* Imre miskolci máv. iroda altiszt jelentést tett a rendőrségen arról, hogy a tiszavidéki pályaudvar raktár helyiségéből eddig ismeretlen tettesek egy hordó petróleumot elloptak. A tettesek kézrekerítése végett a rendőrség megindította a nyomozást.

* **Elgazolás.** Rózsahegyről írják, hogy *Horcság* András lipótpalugyai munkást, munkaközben a vonat elgázolta. A szerencsétlen embert a mozdony kerekei teljesen összeroncsolták.

* **A bánóc májca ungvári vasut** ügyében az engedélyes *Kober* Simon budapesti vállalkozó Nagymihály város közönségétől 60.000 korona hozzájárulását, illetve ily törzsrésztvények jegyzését kérte. Az összeg oly nagy, hogy a nagymihályi képviselőtestület valószínűleg elfogja vetni a kérelmet.

* **Rémes utazás.** A Nagymarosról Budapestre 9 óra 45 perczkor érkező személyvonat lokomotívja egy borzalmasan összeroncsolt férfi holttestet hurezolt be magával a nyugati pályaudvarra. Mikor a vonat megállott, az utasok kiszállottak belőle s visszatolták, akkor vették észre a hullát, amely a vonat megállásakor esett le oda, ahol a személyzet megtalálta. Mintegy huszaszzen-

dős, napszámos külsejű férfi holtteste volt. *Fejének egy része hiányzik, a jobb vállának nagyobb része is elmaradt valahol a sineken s arca is úgy szét van roncsolva, hogy a személyazonosságot nem lehetett megállapítani.* Dr. Rózsa Imre felügyeletes rendőrorvos megállapította, hogy a holttest még nem merevedett meg egészen, amiből azt lehet következtetni, hogy a vonat Budapesttől nem messze gázolta el. A holttestet becszállították a törvényszéki orvostani intézet boncoló termébe. Most folyik a vizsgálat annak kiderítésére, hogy az összeroncsolt ember szerencsétlenség, büntett, vagy öngyilkosság áldozata lett-e.

* **Uj vasuti allomás.** Karácsond község már régebben kérte a kereskedelemügyi m. kir. minisztert, hogy ott az eddigi egyszerű megállóhely helyett rendszeres vasuti állomást létesítsen. A karácsondiak kívánsága most teljesül, mert a kereskedelemügyi miniszter rendeletére a közigazgatási bejárás ebben az ügyben a mult héten megtartatott s az államvasutak igazgatósága által előkészített építési terv némi módosítással elfogadtatott.

* **Vasuti szerencsétlenség.** Az erdélyi erdőipar részvénytársaság gyulafalvi ipartelepén Háromszékvármegyében a telep *Gor* nevű részéből hazamenet a vaspályán *Pridnov* főerdész és *Rosenthal* Mór erdész utközben észre, hogy a fékező elromlott. A vonat egy lejtőn óriási sebességgel haladt, fékezni nem tudtak s midőn egy kanyarulatnál látták, hogy a vonat kérérlhetetlenül a mélységbe zuhan, mindketten leugrottak. *Pridnov főerdész arcát és kezeit törte össze, Rosenthal Mór erdőszén pedig a vonat keresztülgázolt és testét iszonyuan összetörte, rögtön szörnnyethalt.* *Pridnov* főerdész sebesülése nem veszélyes.

* **Vaggonkölcsönző társaságok egyesülése.** Az államvasutak kocsiparkjának évről-évre való szaporítása folytán vaggonkölcsönző vállalkozóink is kedvezőtlen helyzetbe kerültek. A rossz üzleti viszonyok következtében a Nemzetközi Vaggonkölcsönző részvénytársaság és az Általános Vaggonkölcsönző Társulat a közel jövőben egyesülni fognak. E két vállalat a multban igen szép eredménnyel dolgozott, amit csak kedvező szerződéseinek köszönhetett. Csakhogy az államvasut folytonosan szaporította kocsiparkját s így kocsiszükséglete is megcsappant, úgy, hogy a két vállalat szerződésai az idők folyamán mind kedvezőtlenebbé alakultak. A két vaggonkölcsönző a Magyar Vasuti Forgalmi Részvénytársasággal akart egyesülni, a tárgyalások azonban nem vezettek eredményre. Így

tehát nem maradt más hátra, mint hogy a két társaság olvadjon egymásba. Valószínű, hogy az egyesülés perfectuálása mielőbb meg történik.

* **Az eperjes bártfai helyi érdekű vasut új árudijszabása.** Az eperjes-bártfai h. é. vasut üzemének a cs. kir. szab. kassa-oderbergi vasut által f. évi január hó 1-én történt átvetele alkalmából a h. é. vasut árudijszabásában változás nem történt, amennyiben a nevezett h. é. vasut eddigi helyi árudijszabása egyelőre változatlanul érvényben maradt.

* **Orosz vasutak védelme** A mandsuországi orosz vasutat, az oroszok nagyon szigoruan őrzik. Mértfüldes körökben harminc kozáktól őrzött magas őrtornyokat állítottak fel e czélra.

* **A ki kertjét szereti, szép virágokat és kitünő konyhakerti terményeket akar,** az fedezze magszükségletét *Mauthner Ödön* és kir. udvari magkereskedésében *Budapest, Rottenbiller-utca 33.* A czég idei árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, kívánatra mindenkinek *ingyen* küldi. Ezen árjegyzék az általánosan ismert, világ híri kitünő magvakon kívül, még a különösen érdekes és meglepő konyhakerti- és virágujdonságoknak egész sorozatát is tartalmazza.

Tarka élet.

A tők filkó.

— Igaz történet. —

Márczius 5.

A vonat elindult. A szolgálati szakaszban három ur ringatózik a kevésbé kényelmes üléseken: a titokzatos pénztárvizsgáló, a szkeptikus állomásrovancsoló és a kopasz, de tehetséges anyagos.

Az állomásrovancsoló az ut egyhangu unalmának elűzése czéljából alsóst ajánl s mindjárt elő is kerül táskájából a 32. sz. utasítás, akarom mondani a 32 levelű biblia.

A pénztárvizsgáló, a ki egyébként alattomban tréfás ember, nem igen barátja a kártyának, de végre is hosszas unszolásra vállalkozik a hiányzó „harmadik” szerepére. Alig két osztás után a szkeptikus állomásrovancsoló arra a borzasztó felfedezésre jut, hogy — egy kártya hiányzik.

Nosza, keresni kezdik. Ülés alatt, ülés felett, minden kigondolható és lehetetlen helyen, — de nincs sehol.

A hiábavaló hajsza közben az állomásrovancsoló nem épen hizelgő megjegyzéseket tesz a kártyára s végre is elhatározza magát, hogy megnézi, melyik kártya hiányzik?

Hamar kiderül. Különben előre is lehetett volna gondolni, hogy más kártya nem hiányozhatik, mint a tők filkó.

Válogatott czimek kíséretében emlékezett meg aztán az ártatlan tökölkőről ugy az állomásrovancsoló, mint

a tehetséges anyagos, csak a pénztárvizsgáló volt nyugodt és titokzatos.

— Hát téged nem is boszant a dolog?

— Nem, — felelt vissza.

— Most már nem tudunk kártyázni! — sóhajtott a t. a. (tehetséges anyagos)

Végre is annyira dühbe jött az állomások rettegett rovancsolója, hogy kinyitotta a kupé ablakát és a 31 drb kártyát kidobta.

Mosolyogva állott fel a t. p. (nem tisztelet példány, hanem titokzatos pénztárvizsgáló) s gyilkoló nyugalommal vette ki zsebéből az agyonátkozott tők filkót, melyet a kártyázás megszakítása czéljából ügyesen elsikkasztott és így szólt:

— No, hát dobjuk utána a tők filkót is, mert Keserű pályáor dühös lesz, ha csak 31 darab kártyát tud összeszedni

De ezzel aztán sürgősen ki is lépett a szakaszból a folyosóra. (—)

CSARNOK.

A megtérés.

Olasz novella.

Irta: **Matilde Serac.**

A szenvedély viharos kitörései után — a nyugalom esendes pillanatában, midőn a bizalom bőbeszédű, szerelmes szavakban nyilatkozik meg — Flavia szívesen beszélt gyermekkoráról, arról az édes, boldog korról, midőn mosolygó verőfény vette körül s mindenki csak csókolgatta, czirógatta őt, s mintha álmodoznék, merengve nézett maga elé, s megindulástól remegő hangon beszélgetett az édes anyai szeretetről, mely virágokat font élete koszorujába. Azután valami váratlan szomorúság elfojtotta ezt az izgatottságot, hangja fátyolozott lett s szórakozottan susogta:

— A mama... a mama...

Mintha csak ki akarta volna vonni magát e szomorúság hatalma alól, megfogta Cesare kezét, szerelmesen a szemébe nézett s könnyögött neki:

— Beszélj magadról, kedvesem, beszélj magadról...

Cesare mosolygott s nyugodtan szívta tovább cigarettáját, a boldog ember megelégedettségével.

— Én nagyon virgoncz, eleven, zajos és erőszakos gyermek voltam. Ez az egész.

— És semmi több?

Nem, kedvesem, semmi több.

— Akkor... — szólt Flavia, fejét csóválva — beszélj nekem kis fiadról.

Cesare egy pillanatra elkomolyodott s aztán merően bizalmatlanul tekintett rá. De Flavia szemeiből annyi alázatos kíváncsiság, annyi gyöngéd érdeklődés ragyogott felé, hogy minden gyanuja elszlott. Akkor, a boldog apa büszke mosolyával elkezdett mesélni fiacskájáról, kinek neve Paolo volt, mint a nagyatyjáié, s a ki már nem akarta, hogy bébének hívják, mert már nagy volt, mert már tíz éves volt.

— És épen olyan szép szőke haja van mint neked? — kérdezte Flavia, ki feszülten figyelt.

— Igen, csak hogy még hozzá göndör is. Megharagszik, ha azt mondom, hogy parókája van; nagyon érzékeny a nevetséges, a gúny iránt s nem szenvedheti, ha inceskednek vele. Elsápad, de nem sir; egy sarokba huzódik gondolkodni, ha szólunk hozzá, nem felel. Egészen olyan, mint egy ember; épp úgy megsértődik és szenved.

— Talán nagyon gyenge — mormogta Flavia részvétellel.

— Nem, hanem érzékeny, talán nagyon is érzékeny. Le kell őt szoktatnom erről, különben nagyon boldogtalan lesz. Ha hozzá szokik ahhoz, hogy nagyon szeressen, hogy sokat kívánjon, hogy nagyon sokat szenvedjen annak hiánya miatt, a mit szeret s a mit kíván: nagyon szerencsétlen lesz.

(Folyt. köv.)

Innen-onnan.

Viz és bor.

Uteza sarkon álldogálnak
Eltűnődve régi multon;
Közös uton indulának
S érkezőnek közös uton

Ugy történt, hogy egyiküknek
Vagyonát a víz vitte el,
A másik meg rövidesen
Garatjára öntötte fel.

Sopánkodás.

— Hallja Goldblüh úr, a maga lányjai valóságos istennők!
— Mboh! Mindenki imád őket és senki se nem veszi el!

Palócz az operában.

— Éd's Apám! Miért akarja ez az ember megverni azt az asszonyt?
— Te számár, hi zen nem akarja az megverni!
— Hát akkor miért ordít ugy!

Akkor és most

Asszony (az urához): Mindig a más felesége után futkosol! Pedig volt idő, amikor csak értem lángoltál.

Férj: Hja, akkor te is a más felesége voltál!

Fiatal háztartás

Magda: Nos, uracsám, hogy esik a tészta?

Férj: Vagy ugy! Ez tészta?

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Koczkarejtvény.

— Közli: **Tompa Mihály.** —

e	ö	e	e
r	e	g	r
e	g	r	ö
g	r	e	g

Ezen betűk a koczkákban aként helyezendők el, hogy azok jobbról balra, bairól jobbra, alulról fölfelé és felülről lefele olvasva, mindig ugyanazon szavakat adják.

A talány minden megfejtője, ki pontos címét közli s csomagolási és pósta díj tételében 50 fillért beküld, jutalmul egy értékes könyvet kap.

Az 50 fillér belyegjegyekben is beküldhető. Megfejtési határidő márczius hó 24. A talány megfejtését márczius 27-iki számunkban fogjuk közölni.

A „Haladás” 8-ik számában közölt talány helyes megfejtése:

Orosz-japán háboru

A 9 megfejtőnk, ki az 50 fillért beküldötte, a jutalomkönyvet kiszolgáltattuk.

Szerkesztői üzenetek.

L. K. urnak Bpest. Csak kötelességünket teljesítettük, melylyel arra a szép levélre nem szolgáltunk rá. A tapintatlan támadás különben általánosan visszatetszést keltett. Üdvözet!

Gé. Ilyesmit egy fiatal leánynak nem illik kérdezni. Hallgasson a lelkiismeretére.

G. Zoltán. Vezérezikket csakis a szerkesztőség tagjai írnak s így az önét, mely különben is csak gyöngye stílus gyakorlat, — nem közölhetjük.

F. F. A verset megbírálás végett kiadtuk poéta munkatársunknak.

Előfizető 297. Szíveskedjék kérdésével egyenesen a kiadóhivatalhoz fordulni.

Ibolya illat. — A mult árnya. — Örök hűség. Nem közölhetők.

Több levél e jövő számunkban válaszolunk.

Felelős szerkesztő: **Zsivkovics Antal**

Előleges értesítés!

Értesítjük lapunk olvasó közönségét, hogy a

Vasuti altiszti vizsgára készülők kézikönyvét

a közm. és közlekedési m. kir. miniszter 15841/1888. sz. rendelete alapján összeállítottuk és kiadjuk. *E jelenleg valóban hézagot pótló munka már a legközelebbi hetekben elhagyja a sajtót!*

Ara 3 korona.

Miskolcz, 1904. márcz. 5-én.

A „HALADÁS” szerkesztősége.

Előjegyzések és előfizetések szerkesztőségünkhöz küldendők.

Van szerenésém becses tudomására hozni, miszerint „**Erzsébet**”-hez czimzett

gyógyszertáramat

a Vörösmarty- és Szirma utca sarkán, (ezelőtt Gordon-utca) megnyitottam.

Midőn kész szolgáltatomat fe ajánlom, egyuttal legyen szabad b. figyelmét arra is felhivnom, hogy az **összs vasuti alkalmazó ak részére a gyógyszeres szállítást megkaptam és annak kiszolgálását gyorsan és pontosan eszközölöm s továbbá hogy nálam minden, a gyógyszerészethez tartozó különlegességek is kaphatók, úgy mint:**

„Szt. Antal” kőszvény és rheuma elleni folyadék. **Ár: 70 fillér.**

„Szt. Antal pastillák, mindentféle gyomor baj, felfúvódás, rossz emésztés és étvágytalanság ellen. **Ára 60 fillér**

Tyukszemirtő „Pedin,” biztos hatású szer tyukszem és tőrkenyenyedés ellen, este reggel bekenni. **Ára 60 fillér.**

Erzsébet királyné gyöngyvirág arczcréme, a szeplő és májfoltokat eltávolítja, az arcz és kéznek habszerű színt ad, hatása egészen biztos. **Ára 90 fillér.** Az üres tégely 10 fillérbe visszavetetik. Hozzá

Erzsébet gyöngyvirág szappan, ára 60 fillér.

„Peditor” biztos szer a lábizzadás, lábszag, kipállás és ebből származó bőrbajok ellen, A test minden részére alkalmazható. **Ára 70 fillér.**

Dr. Moore fagybalzsam, a fagyos részeket este reggel bekenni, a fájdalmas viszketést megszünteti, hatása biztos. **Ára 70 fill.**

Erzsébet k. száj-essentia 20—30 csepp egy pohár vízbe cseppentve az inyhust erősíti és a fogromlást megakadályozza. A szájnak kelemes ízt kölcsönöz. **Ára 70 fill.**

Balassa cseppek, étvágytalanság ellen. **Ára 70 fill.**

„Magyarhoni balzsam b. pedrő” nagy szaktekintélyek által kitünőnek talátott. **Ára kis doboz 30 fillér, nagy doboz 45 fillér**

Erzsébet k. növény fogpora, kis doboz 50 fillér, nagydoboz 1 ko ena.

Vidékre 2 korona megrendelésnél posta és csomagolás nem számítatik.

Mély tisztelettel, vagyok alázatos szolgálója

Popovits Antal,

Az „Erzsébet”-hez czimzett gyógyszertár tulajdonosa.

17

Sürgőnyeczim : Popovits gyógyszerész Miskolcz.